

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. január 22.
(OR. en)

5601/19

ECOFIN 51
UEM 16
SOC 33
EMPL 26
COMPET 57
ENV 64
EDUC 21
RECH 45
ENER 28
JAI 45

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	5095/19
Tárgy:	A 2019. évi európai szemeszter – Éves növekedési jelentés: makrogazdasági és költségvetési iránymutatás a tagállamok részére – Az ECOFIN Tanács következtetései

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a 2019. évi éves növekedési jelentésről szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2019. január 22-i, 3699. ülésén fogadott el.

A 2019. ÉVI EURÓPAI SZEMESZTER:
MAKROGAZDASÁGI ÉS KÖLTSÉGVETÉSI IRÁNYMUTATÁS A TAGÁLLAMOK
RÉSZÉRE

– Az ECOFIN Tanács következtetései –

A Tanács (ECOFIN):

I. A 2019. ÉVI EURÓPAI SZEMESZTER

1. ÜDVÖZLI a Bizottság 2019. évi éves növekedési jelentését, amely meghatározza az uniós és a tagállami növekedést és munkahelyteremtést célzó szakpolitikai prioritásokat, és amely egyben a 2019. évi európai szemeszter kiindulópontja is. MESSZEMENŐEN EGYETÉRT az azon szakpolitikai prioritásokra vonatkozó bizottsági elemzéssel, amelyekre az uniós és tagállami szintű erőfeszítéseknek 2019-ben is irányulniuk kell: minőségi beruházások, a reformtörekvéseknek a termelékenység növekedésére való összpontosítása, az inkluzivitás és az intézményi minőség, valamint a makrogazdasági stabilitás és a rendezett államháztartás biztosítása.
2. EGYETÉRT a Bizottság azon megállapításával, hogy az európai gazdaság lelassult, és további lassulás várható, ugyanakkor továbbra is derülátó. A GDP növekedése széles alapokon nyugszik a tagállamokban, és újraindult a valódi konvergencia. A foglalkoztatottság rekordszintű, és a munkanélküliség csökken, a tagállamok költségvetési hiánya a legtöbb esetben ismét a válság előtti szintre csökkent, és a válság okozta beruházási hiány mára jószerével megszűnt. Ugyanakkor továbbra is magas az államadósság, továbbá a gazdasági kilátásokra ható kockázatok jelentősek és nagyrészt lefelé mutatók.
3. OSZTJA a Bizottság azon meglátását, hogy a gazdaság növekedése nyújtotta előnyökből továbbra sem részesül ugyanúgy minden polgár és ország, és a növekedést továbbra is veszélyezteti a globális instabilitás és a közép- és hosszú távú kihívások. FELSZÓLÍTTJA a tagállamokat arra, hogy képezzenek tartalékokat, különösen a magas államadóssággal rendelkező országokban, és mozdítsák elő gazdaságaik rezilienciáját és növekedési potenciálját. Néhány tagállamban még mindig magas a munkanélküliség, és a háztartások jövedelme nem éri el a válság előtti szintet, míg más országokban az alulfoglalkoztatottság vagy a szakemberhiány a jellemző.

4. **HANGSÚLYOZZA**, hogy a reformok végrehajtása még mindig egyenlőtlen az Unióban, és hogy a sürgető gazdasági és – többek között a szociális jogok európai pillérében foglalt – szociális prioritások eléréséhez jelentős eredményekre van szükség a nemzeti reformok végrehajtása terén, hogy kezelni lehessen az Unióban fennálló strukturális kihívásokat. **FELSZÓLÍTJA** a tagállamokat, hogy használják ki a viszonylag kedvező gazdasági környezetet a fenntartható és kiegyensúlyozott növekedés megerősítését célzó strukturális reformok továbbvitelére, a makrogazdasági egyensúlyhiányok kezelésére, valamint a tartós gazdasági és szociális konvergencia megvalósítására.
5. **HANGSÚLYOZZA**, hogy fontos egész évben nyomon követni a teljesítményt és a szakpolitikák végrehajtását, az országspecifikus ajánlások végrehajtását is beleértve. **VÁRAKOZÁSSAL TEKINT** az országspecifikus ajánlások végrehajtásáról 2019. márciusban tartandó fontos tanácsi megbeszélés elé, amelynek központi témáját a legfontosabb gazdasági és szociális kihívások – például a termelékenységgel és a beruházásokkal kapcsolatos kihívások és szükségletek – adják majd.
6. **ELISMERI**, hogy különösen kevés idő áll rendelkezésre a 2019. évi országspecifikus ajánlásokról való megállapodáshoz, de **KÉRI** a bizottsági javaslatok korai, májusban történő elfogadását annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a valódi többoldalú európai szemesztert és a megalapozott ajánlásokkal kapcsolatos nemzeti szerepvállalást.

II. KÖLTSÉGVETÉSI ÉS MAKROGAZDASÁGI KÉRDÉSEKRE VONATKOZÓ SZAKPOLITIKAI IRÁNYMUTATÁSOK

MAGAS SZÍNVONALÚ BERUHÁZÁSOK MEGVALÓSÍTÁSA

7. **ELISMERI**, hogy a beruházások elősegíthetik a karbonszegény, körforgásos gazdaságra való átállásra irányuló uniós célkitűzést. **EGYETÉRT** azzal, hogy a jelenlegi gazdasági növekedést arra kellene felhasználni, hogy korábbra ütemezzük az európai gazdaság modernizációját és dekarbonizációját, valamint a közlekedési és energiarendszereket és környezeti hatásuk mérséklését célzó beruházásokat, továbbá az oktatásba, a képzésbe és a készségekbe való beruházást. **HANGSÚLYOZZA**, hogy az erőfeszítéseknek elsősorban a beruházási környezet javítását kell elősegíteniük, és hogy a megfelelően célzott beruházásoknak jól megtervezett strukturális reformokkal kell párosulniuk.

8. NYUGTÁZZA az EU következő többéves pénzügyi keretére vonatkozó bizottsági javaslatokat és azt a célkitűzést, hogy a nemzeti hatóságok és a magánszektor több és jobb beruházást valósítsanak meg. Mivel a jól célzott beruházások adják az uniós növekedés fő hajtóerejét, ÜDVÖZLI, hogy a Bizottság szándéka szerint a 2019. évi európai szemeszter fokozottabban összpontosít majd a beruházási szükségletek felmérésére, amely útmutatást ad majd a 2021–2027-re szóló programozási döntésekhez. FELKÉRI a Bizottságot, hogy szisztematikusan és az összes tagállammal párbeszédet folytatva bocsássa rendelkezésre ezt az elemzést.

A REFORMTÖREKVÉSEK KÖZÉPPONTJÁBAN A TERMELÉKENYSÉG NÖVEKEDÉSE, AZ INKLUZIVITÁS ÉS AZ INTÉZMÉNYI MINŐSÉG

9. ÜDVÖZLI, hogy fokozottabb figyelmet kap a jobb termelékenység, amely Európa jövőbeli jólétének kulcsa. HANGSÚLYOZZA, hogy a termelékenység erőteljesebb növekedése döntő szerepet játszik Európa fenntartható gazdasági növekedésében, ugyanakkor KIEMELI, hogy továbbra is jelentősek az uniós vállalatok, régiók és ágazatok termelékenysége közötti különbségek, és a termelékenység növekedése nem tud lépést tartani a nemzetközi versennyel. EGYETÉRT a Bizottság elemzésével, amely szerint a jól teljesítő közintézmények hozzájárulnak a nagyobb növekedéshez, fontos előfeltételét jelentik a többi reform sikeres végrehajtásának, és általánosságban nagyobb termelékenységet eredményeznek.
10. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy továbbra is az áruk és szolgáltatások egységes európai piaca jelenti a növekedés és a munkahelyteremtés legerőteljesebb motorját, továbbá hogy közös uniós prioritásként kell kezelni a digitális tartalmak egységes piacát is magában foglaló egységes piaccal, a bankunióval, a tőkepiaci unióval és az energiaunióval kapcsolatos munka folytatását. A jól működő termék- és szolgáltatási piacok a termelékenység növekedésének egyik fő hajtóerejét jelentik, mivel lehetővé teszik az erőforrások hatékonyabb elosztását. Az üzleti környezetet, az energiát, a távközlést, a közlekedést, az üzleti szolgáltatásokat és a lakossági piacokat érintő kulcsfontosságú reformok lényegesek a termelékenység növekedésének lehetővé tételéhez. FELKÉRI a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a fenti területeken a szakpolitikák végrehajtását és érvényesítését, és adott esetben az európai szemeszter keretében tegyen ajánlásokat a tagállamoknak.

11. ÜDVÖZLI, hogy ebben az éves növekedési jelentésben hangsúlyos az inkluzív növekedés. Az inkluzivitás feltétele a termelékenység növekedéséből fakadó bérnövekedés, a méltányos és hatékony adó- és ellátórendszerek, valamint a minőségi egészségügyi ellátáshoz, gyermekgondozási és tartós ápolás-gondozást biztosító létesítményekhez való folyamatos és javuló hozzáférés.
12. KIEMELI, hogy Európa idősödő népessége kihívást jelent a nyugdíj-, az egészségügyi és a tartós ápolási-gondozási rendszerek számára. Az idősödésről szóló 2018. évi jelentés szerint a munkaképes korú lakosság várható csökkenése hosszú távon hátráltatja a növekedést, ugyanakkor a népesség idősödésével kapcsolatos közkiadások összességében várhatóan a GDP 1,7 százalékával nőnek majd 2016 és 2070 között az EU-ban, és ezzel 2070-re elérik a 26,6%-ot, jöllehet az országok között jelentős különbségek lesznek, ami rámutat arra, hogy az államháztartások hosszú távú stabilitásának fenntartása szintén kulcsfontosságú kihívás.

A MAKROGAZDASÁGI STABILITÁS ÉS A RENDEZETT ÁLLAMHÁZTARTÁS BIZTOSÍTÁSA

13. EGYETÉRT a Bizottság azon megállapításával, hogy a makrogazdasági stabilitás és a rendezett államháztartás továbbra is a fenntartható fejlődés előfeltételét jelenti, és EMLÉKEZTET e tekintetben a riasztási mechanizmus keretében készült jelentésről szóló tanácsi következtetésekre.
14. ÜDVÖZLI, hogy több tagállam csökkentette államadósságát, és elérte vagy meghaladta a középtávú költségvetési célját. Azt is NYUGTÁZZA azonban, hogy több más tagállam kevesebb kiigazítást végzett, és ki van téve a középtávú céljaihoz vezető kiigazítási pályától való jelentős eltérés kockázatának. HANGSÚLYOZZA, hogy a magas eladósodottság miatti sebezhetőség eredményeképpen az egész gazdaságban nőhetnek a finanszírozási költségek, és így a beruházási képesség is gyengülhet. EMLÉKEZTET arra, hogy a nemzeti költségvetési politikáknak a közös költségvetési szabályok alapján történő összehangolása előfeltétele a gazdasági és monetáris unió zökkenőmentes működésének.

15. EGYETÉRT azzal, hogy a tagállamok költségvetési fenntarthatóságának megerősítéséhez olyan differenciált nemzeti szakpolitikákra van szükség, amelyek teljes mértékben megfelelnek a Stabilitási és Növekedési Paktumnak, és figyelembe veszik a költségvetési mozgásteret és a többi országra gyakorolt továbbgyűrűző hatásokat. OSZTJA a Bizottság meglátását, amely szerint – különösen a magas adósságállománnyal bíró – tagállamoknak a jelenlegi gazdasági körülményeket fel kellene használniuk a tartalékképzésre és az adósságcsökkentésre, elősegítve ugyanakkor gazdaságaik rezilienciáját és növekedési potenciálját is. MEGERŐSÍTI, hogy ez csökkentené a sokkhatásokkal szembeni sebezhetőségüket, és lehetővé tenné az automatikus stabilizátorok teljes körű működését visszaesés esetén. ELISMERI, hogy a középtávú céljukat túlteljesítő tagállamokban a növekvő állami beruházások támogatják a növekedést és az egyensúly helyreállítását, az országra jellemző körülményektől függően.
16. EGYETÉRT azzal, hogy az államháztartás minőségének és összetételének javítása fontos a makrogazdasági stabilitás biztosítása szempontjából, és egyúttal a tagállamok költségvetési politikájának alapvető elemét jelenti. A bevételi oldalon a beruházásokat és a növekedést ösztönző hatékony adórendszereket kell létrehozni. Erőfeszítéseket kell tenni a kiadási oldalon is, a kiadások felülvizsgálata és a hosszú távú növekedést és a méltányosságot előmozdító kiadások előtérbe helyezése révén.
17. OSZTJA a Bizottság nézetét, amely szerint javult az uniós pénzügyi szektor rezilienciája, azonban folytatni kell a nemteljesítő hitelek leépítését és a felügyeleti keretek megerősítését.
-